

BRIEG

Je mag nog lang blijven zitten, zelfs tot na de uiterekende datum. Ik geniet nog van elke seconde dat je in mijn buik zit, want dit is de laatste keer en hierna zal ik nooit meer dat speciale buikleven ervaren. Maar ik ben ook benieuwd en kijk naar je uit. Ook je twee broers zijn er helemaal klaar voor.

Je oudste broer, Ewoud, kwam er na een lange, uitputtende ziekenhuisbevalling. Ik wilde zo natuurlijk mogelijk bevallen. Hij was een sterrenkijktje. Op 5 centimeter bleef ik steken, de vroedvrouwen kwamen en gingen, de pijn overviel me en ik raakte in paniek. En toen kwamen de wee-«nopwekkers, een epidurale verdoving, liggend persen met veel geduw en getrek om hem eruit te wringen. Dit was niet de bevalling die ik wilde.

Bij Astor, je jongste broer, stapte ik naar Vita Nova. Ik wilde het anders. Ik had het boek "bolle buiken in beweging" gelezen en het idee van een thuisbevalling in het water kwam spelen. Maar een positieve streptokokkentest stak daar een stokje voor. We konden nog thuis bevallen, maar we durfden het risico niet te nemen. Uiteindelijk is het poliklinische ziekenhuisbevalling geworden, begeleid door Ingeborg en Hilde. De sfeer was veel gemoedelijker. De ontsluiting ging als een trein en ik ben in de arbeidskamer gebleven. Ik kon bewegen en bevallen in de houding die ik wilde. Ik had de touwtjes in handen en werd daarbij liefdevol begeleid. Dit was hoe ik het wilde! Ik bedacht me dat dit een prima thuisbevalling had kunnen zijn.

Januari 2015

De streptokokkentest is weer positief. Wat een domper! Ik denk dat ik mijn man niet kan overtuigen voor een thuisbevalling omdat we dat risico bij Astor ook niet hadden genomen. Maar als de bevalling weer zoals vorige keer door de vroedvrouwen van Vita Nova begeleid wordt, kan ik er vrede mee nemen. Dus ik zette het idee van een thuisbevalling maar weer uit mijn hoofd. Ergens wel jammer, want ik had het toch graag een keer meegemaakt. Met lichte tegenzin steek ik al enkele spulletjes in een koffertje voor het ziekenhuis.

dinsdag 24 februari (38 weken, 2 dagen)

Ik ga nog eens op controle bij Iris, omdat we elkaar nog niet officieel ontmoet hadden. In ons gesprek komt naar boven dat ik toch spijt heb dat het geen thuisbevalling zal worden. Iris verteld mij dat de meeste vrouwen die streptokokken positief zijn en thuis wilden bevallen er toch mee door gaan. Ze vind dat we het idee daarom niet zo snel uit ons hoofd moesten zetten.

Tja... veel meer had ik niet nodig. Vanavond gooi ik het onderwerp zeker weer op de tafel. Maar ik ben al verder dan 38 weken. Gaat dat dan nog??? Ik heb nog niets in huis. Iris vertelt dat vroedvrouwen heel creatief kunnen zijn als het nodig is.

Ik vraag nog snel wat zeker handig is om in huis te hebben moesten we er toch mee door willen gaan: Tetradoeken, oude handdoeken en eventueel de bevallingskoffer van de thuiszorgwinkel. We maken volgende week nog een afspraak bij Gwen. Met mijn hoofd in de wolken fiets ik nog snel naar de Hema om nog een stapel tetradoeken.

Thuis beslissen we vrij snel om toch voor een thuisbevalling te gaan. Wauw! wat voel ik me blij en opgelucht. Ik bestel een bevallingskoffer bij de thuiszorgwinkel en vraag hoe snel het kan gaan. Tegen vrijdag... Ok-©, dat moet maar lukken. Ik bel Vita Nova, maar er neemt niemand op en ik neem me voor morgenvoormiddag nog eens te bellen en dan ook nog een plastic zeil te kopen.

Woensdag 25 februari (38w, 3d)

2u30: Ik schrik wakker van een venijnige voorwee. Dit herhaalt zich elke 7, en later elke 5 minuten. Het is alsof je gewacht hebt tot je thuis ter wereld mocht komen. Plots raak ik een beetje in paniek. Niemand weet nog van onze plannen. Ik heb nog niets in huis. Op welk plekje wil ik bevallen? Iedereen slaapt nog. Ewoud moet om 8u30 naar school, wie zou hem kunnen brengen? Astor is thuis vandaag, wie kan op hem letten? Ik weet niet of het door de paniek komt, maar de weeën beginnen plots fel af te zwakken. Ik adem eens diep in en uit en leg mijn handen op mijn buik. Als jij er klaar voor bent mag je gerust komen hoor, Brieg! Ik wil je niet tegenhouden en alles komt wel goed!

5u30: Ik zet mijn zorgen opzij en neem een lekker lange douche. Ik stuur mijn gedachten helemaal naar jou. en ja hoor, de weeën beginnen weer op te komen. Ik vraag me af of het nu voor echt is of toch vals alarm. Ik besluit toch nog niemand te storen in het geval van een vals alarm en geniet van de vroege stilte en het warme water.

7u: Iedereen begint ondertussen wakker te worden. Ik begroet Ewoud en vertel Koenraad terloops dat het wel eens voor vandaag kan zijn. Die gelooft het maar half. Ik help de kindjes aankleden en vertel ook aan Ewoud dat zijn broertje misschien vandaag komt. Hij vraagt of ik dan naar het ziekenhuis moet en ik vertel dat hij waarschijnlijk in ons eigen huis geboren zal worden. Zijn verrukte gezichtje geeft me moed. Later zien we een ander gezichtje als hij hoort dat hij ondertussen gewoon naar school gaat en er niet bij kan blijven. Ik regel ook opvang voor Astor en bel Vita Nova. Gwen schrikt eerst een beetje van onze plotse plannen, maar gaat meteen wat reservespullen in de praktijk halen en komt daarna langs.

8u: Ik help de kindjes klaarmaken voor school, en vul tussendoor een bak met oude handdoeken en tetradoeken. Af en toe moet ik al eens hurken om een wee op te vangen. Ik begin steeds zekerder te worden dat het voor echt is. Maar we wachten eerst maar even af wat Gwen straks zegt.

8u30: Kindjes uit het huis en de rust keert weer terug. Ik maak een nestje van wat oude kussens en strijk ondertussen nog een beetje om mijn zinnen te verzetten terwijl ik af en toe in de kussens duik om een wee op te vangen. Het voelt goed, zo thuis. Een kwartiertje later komt Gwen aan. Ze voelt al 6 cm opening!!! Geweldig! Ik heb nog al mijn kracht. Dit kan ik aan. Ik bereid me wel voor op een sterke weënstorm zoals bij Astor. Toen ging het vanaf 6 centimeter heel snel.

9u00: Ik heb iets nodig om voorover op te leunen. Gwen en Koenraad Installeren een andere bevallingsplek voor de zetel zodat ik over de zetel kan leunen. De handdoeken komen van pas. K. zorgt voor muziek. en ik voel me heel ontspannen. Ik laat me helemaal meedrijven met de weeën. "Goed zo! Zo beheerst!" zegt Gwen en zo voelt het ook. Ik heb mijn houding gevonden en tussen elke wee kan ik volledig ontspannen. De weeën worden nu straf. Ik heb K zijn handen telkens nodig om tegendruk te geven op mijn onderrug. Ik probeer me voor te stellen wat jij nu voelt en probeer kalm en positief te blijven voor ons twee.

9u30: Iris komt binnen. Ik kan haar niet verwelkomen. Ik heb persdrang en kan het amper nog tegenhouden. Ik heb nog maar 9cm ontsluiting dus Gwen vraagt me nog even te proberen wegpuffen. Ik doe mijn best maar de persdrang is zo sterk. Net een oerkracht die het volledig van me overneemt. Ik kan niet anders dan daarin meegaan. Mijn handen knijpen in de kussens en ik voel je zakken. Mijn lieve kereltje, je bent er bijna!

9u44: Het bekende branderige gevoel... Je warme hoofdje wordt geboren. De volgende wee glibbert je hele lijfje de wereld in, via de handen van Gwen naar onze mat die bedekt is met veel doeken. Je ligt tussen mijn benen, slaakt een zachte kreetje en ik neem je direct in mijn armen. Je warme, natte, nog verfrommelde lijfje dicht bij mij. En direct ben ik weer helemaal verliefd op dit kleine bundeltje. Ik geef hem kusjes en snuif zijn verse babygeurtje op. Zo kan ik nog uren blijven zitten... Iris maakt gelukkig nog enkele mooie foto's, want daar zijn wij nu helemaal niet mee bezig. Brieg ligt lekker lang bij mij en krijgt de uitgebreid de kans om van zijn eerste maaltijd te genieten. Daarna wordt je liefdevol onder handen genomen door Gwen en Iris. Je had direct een mooie kleur en doet het goed. Wat een rustig kereltje ben je toch. Je laat je niet meer horen en vindt alles best okÃ©.

Even later komen ook je Broers thuis en kunnen ze je overladen met kusjes. Je hoort er direct bij, in ons huis, in ons gezin en krijgt direct een plaatsje in ons leven.

Dankjewel Hilde, Gwen en Iris voor de begeleiding, om op het allerlaatste moment zo vlot mee te gaan in onze thuisbevallingswens, alles samen te sprokkelen en toch zo rustig en positief onze deur binnen te stappen. Dit was een bijzonder mooie, onvergetelijke ervaring waar ik met veel plezier en verwondering aan terugdenk. Dit is zoals het hoort te zijn en hadden we eerder ook al moeten doen!

Kim, Koenraad, Ewoud, Astor en Brieg

